

извършило се само за себе си. Такъв закон въ свѣта не съществува. Въ свѣта съществува едно обширно съзнание, което изпълва цѣлото пространство. Дали сте идеалистъ, или материалистъ, ще видите, че това съзнание се движи толкова бързо, че едновременно обхваща всички точки. Вследствие на тази бързина, животътъ на това съзнание считатъ като животъ безъ движение. Това показва, че при днешното положение на човѣка, неговиятъ умъ, неговото съзнание не е въ състояние да разбере, да схване този животъ. Съвременниятъ човѣкъ живѣе днесъ за днесъ. Запримѣръ, вчерашното ядене не задоволява днешния гладъ; вчерашното благо не може да послужи при днешното нещастие. Ако вчера си билъ здравъ, а днесъ си боленъ, ти не можешъ да се радвашъ на вчерашното си здраве. Обаче, същиятъ законъ, по отношение на цѣлокупния животъ, има другъ смисълъ: тамъ вчерашната болестъ се спогажда съ днешното здраве, и вчерашното здраве се спогажда съ днешната болестъ. Ето защо, когато се говори за еволюция, ние разбираме днешното благо, което се проявява въ живота. Еволюцията не е само външенъ, но и вътрешенъ развой. Ако еволюцията се разглежда само като външно развитие, това е повърхностно схващане. Еволюцията разкрива същината на живота. Въ този смисълъ, за насъ е важно само онова благо, което се разкрива всѣки день. Щомъ днесъ ни се дава известно благо, ние не трѣбва да мислимъ за благо на вчерашния день, нито за бъдещето благо. Обаче, миналото трѣбва да служи за поука, а бъдещето — като импулъсъ за постигане на нашитѣ идеали. Радвайте се за благо, което днесъ ви се дава, колкото и да е малко то.

Въ турско време единъ беденъ човѣкъ отишълъ при единъ турчинъ да иска хлѣбъ. Турчинътъ му далъ половинъ хлѣбъ. Бедниятъ взелъ хлѣба, погледналъ го, но останалъ недоволенъ. Защо? Той считалъ за обида да му дадатъ половинъ хлѣбъ. Турчинътъ схваналъ неговото недоволство и решилъ да го проследи, да види, какво ще прави съ този хлѣбъ. Бедниятъ взелъ хлѣба и се запжтилъ къмъ дюкяна на единъ богатъ търговецъ, комуто подхвърлил хлѣба, и казалъ: Вземи този хлѣбъ! Не съмъ куче да ми даватъ половинъ хлѣбъ. Турчинътъ се приближилъ незабелязано до него, взелъ хлѣба и си отишълъ. Питамъ: какво разреши бедниятъ, като захвърли хлѣба? Той се обидилъ, че като на куче му дали половинъ хлѣбъ. По какво се отличава човѣкъ отъ кучето? Човѣкъ яде, и кучето яде; човѣкъ пие вода, и